

Danskeren

ET NYTTEDS- OG OPRYGGELSES-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

"Danskeren" udgaa Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
Bundede Stater \$2.00. Udlandet \$2.50
Bladet betales i Forskud.

Bestilling Betaling. Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Acceptance for Mailing at special
rate of postage, provided for in Sec-
tion 1103, Act of Oct. 3, 1917, author-
ized on July 8, 1918.

I Tilfælde af, Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til "Dan-
skeren" Kontor.

Advertising rates made known upon
application.

Naar Læserne henvender sig til Folk,
som avterer i Bladet, enten for at købe
hos dem eller for at faa Oplysning
om det avterede, bedes de altid om-
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

JULESTJERNEN.

Vi har set hans Stjerne, klar og
stille
straalende paa Østens Himmel
skøn;
ved dens Lys vi Vismænd fandt
det lille
Jesusbarn, Guds og Marias Søn.

Klare Stjerne! hvor vi dog blev
glade,
hen til Huset ledte den vort Fjed,
Kongesønnen vi med Frygt til-
bade,
han gav vore Hjerter Lys og
Fred! —

Julestjerne! lys du end i Taa-
gen,
for os Nutidsbørn til Herrens
Hus,
lær os under Tro og Bøn og
Vaagen
ret at søge det, som er vor Guds.

Fyld med Juleglæde vore Hjer-
ter,
straal med Fred til de forladte
ind,
læg med Naadens Balsam Sjælens
Smertes,
Julens Gave skænk det syge
Sind.

O, kast Julens Glans og milde
Straale
ind i det tomme Hedningbryst,
selv det gamle Isra'ls Lys til-
maale,
skænk en Jul, som ret er Livets
Lyst. I. M. H.

JULEFEST.

Julen er Børnernes Fest. Der
er vel ingen Sinde paa Aaret, da
Børnene er saa glade som om
Julen. Den Højtid ser de frem
til med Glæde og stor Forvent-
ning. Og de ældre har Glæde
af at gøre noget for at glæde
de smaa Børnehjerner. Julen
vil synes fattig og tom uden
de glade Børneansigter omkring
os. Julen er jo til Minde om
Jesusbarnet. Faa Ting kan gri-
be Børnesindet som Fortælling-
en om Jesusbarnet. Det hele
er fortalt saa simpelt og ligetil,
at ethvert Barn kan forstaa det.
I Julen kommer Barnet frem i
os ældre. Vi gennemlever vor
Barndom paany. Ingen Julefest
forekommer os saa dejlig som
dem, vi fejrede, da vi var Børn
hjemme hos Far og Mor. Vi følger
Tilbedjelighed til at tage Børnene
ved Haanden og gaa til Bethle-
hem for at se Jesusbarnet i
Krybben.

Julen er Hjemmets Fest. Det
er saa skønt at være hjemme om
Julen. Det bedste, som Hjem-
met formaar, kommer frem om
Julen. Forud for Julen er der
saa meget hemmelighedsfuldt
gaaet for sig. Der er bleven købt
og lavet saa meget, som ingen

maatte vide noget om. Der skal
være Overraskelse i Hjemmet i
Julen. Og Hjemmet pyntes skøn-
nere om Julen end nogen anden
Tid af Aaret. Der er Blom-
ster og grønt af forskellige Slags.
Den smukkeste Blomst er dog
Julerosen den Herre Jesus. Han
pynter bedst i Hjemmet og dufter
bedre end alle andre Blomster.
De, der er borte fra Hjem-
met, længes mere efter Hjemmet
om Julen end nogen anden Tid
af Aaret. Maatte de, der er borte
fra Hjemmet som den forlorne
Søn, rigtig komme til at længe
efter Julefesten i Faderhus-
et. Julen er Hjemmets Fest.
Den leder vore Tanker hen paa
Hjemmet med de mange Bolig-
ger. Der skal alle Børnene sam-
les i en Gang, hvor de skal holde
en evig Julefest.

Julen er Mindernes Fest.
Mange Minder knytter sig til
Julen. Der er de mange kære
Minder fra Hjemmet. Der var
noget ved en eller anden Jule-
fest, som gjorde et stort Indtryk
paa os. Hvem husker ikke Spændin-
gen Juleaften, naar Juletræet
blev pyntet i en afkølet Stue?
Og saa med eet blev Døren aab-
net, og der stod det med de
mange dejlige Lys og Julestjer-
nen allerøverst! Og saa tog vi
hinanden ved Haanden og gik
omkring Juletræet, medens vi
sang: „Glade Jul” og „Her kom-
mer Jesus dine smaa.” Disse
er dejlige Minder fra Hjemmet.
Vi har vel ogsaa Minder fra
Julebesøgene. Vi tilbragte en
skøn Stund hos vore Kammerater.
Inden vi gik hjem, fik vi Jule-
kage og andet godt, som Børn
er saa glade ved.

Og der er vel ogsaa et og an-
det at fortælle om Slægtninge
og gamle bekendte, der aflagde
et Besøg i Julen. Vi Børn var
lutter Øre, naar de talte med
Far og Mor om det, som var
sket, siden de mødtes sidst.

Og saa er der de mange vel-
signede Minder fra Julehøjtid
i Kirken. Julesalmerne havde en
saa forunderlig Klang, og vi
blev grebet af Juleprædiken.
Det gjorde Indtryk paa os. Vi
mærkede, at Gud var os saa nær
og talte sit Fredsbudskab til os.
Vi fik igennem det altsammen
en Julehilsen hjemmefra. Hvem
husker ikke Julefortællingen ved
Juletræet eller Præstens Tale ved
de unges Fest om de unges Jule-
glæde, som er Frelsen i Jesus
Kristus. Det er maaske uforglem-
melige Minder fra en Bønne-
stund i Lønkammeret, hvor et
Opgør fandt Sted, og du takkede
Gud for Julegaven. Det er vel-
signet at opfriske disse Minder.
Det hjælper til at holde Forbin-
delsen vedlig imellem Himmel
og Jord. Disse Minder drager
os opad og hjemad. Lad os slaa
paa disse Strengene. De kan maaske
hjælpe en eller anden bange
og fredløs Sjæl til at tænke paa
Freden og Hvilen, der nydes ved
Julefesten i Faderhuset.

Julen er Gavernes Fest. Du
giver og modtager Gaver. Det
hører med til Julefesten. Det er
en god gammel Skik. Det er vel-
signet at modtage Gaver, men
det er mere velsignet at give
Gaver. Man føler saa let om
Hjertet, naar man har givet en
vilde synes fattig og tom uden
de glade Børneansigter omkring
os. Julen er jo til Minde om
Jesusbarnet. Faa Ting kan gri-
be Børnesindet som Fortælling-
en om Jesusbarnet. Det hele
er fortalt saa simpelt og ligetil,
at ethvert Barn kan forstaa det.
I Julen kommer Barnet frem i
os ældre. Vi gennemlever vor
Barndom paany. Ingen Julefest
forekommer os saa dejlig som
dem, vi fejrede, da vi var Børn
hjemme hos Far og Mor. Vi følger
Tilbedjelighed til at tage Børnene
ved Haanden og gaa til Bethle-
hem for at se Jesusbarnet i
Krybben.

JULEBREV FRA DANMARK.

Kære Landsmænd i Vesten!

Jeg har i en hel Maaned
gaaet og tænkt paa, at i Aar
fortjener I et Julebrev saa langt
og kønt som nogen Sinde, om
jeg nu bare er Mand for det. —
Jo, for vi mærkede godt, hvor-
dan Ønsker og Længsler og Bøn-
ner fra Jer mødtes med vore
tvers over Havet, vi saa det i
Brevene og kendte det paa Ga-
verne, som I fra Udlændigheden
sendte de hjemvendende. —
Tak! Inderlig Tak! — at I kom
Moder Danmark ihu i Afgørelsens
Stund. „Al god Gave kommer
ned fra Lysenes Fader,” ved vi;
til ham vil vi ogsaa sende Fæl-
lestakken.

Nu vil jeg gerne gøre jer en
Glæde til Gengæld. Saa tænker
jeg, den største, jeg selv fik, er
Glæden i Jesus vor Frelser, og
derfor vil jeg skrive derom. Jeg
erindr, hvorledes en hvidhaa-
ret Præst iblandt jer fortalte mig
om sin Julepræken. Den skulde
handle om „den store Glæde,”
som han sad og udstuderede. Præ-
ken, bankede en hel Klasse
Smaagleder paa hans Dør. De
ville ind med, men fik ikke Lov.
„Nej, for det er meget pænt af
de Smaafyre,” sagde han, „men
jeg selv og alle mine er dog glæ-
dest, naar den store alene fyl-
der min Sjæl og genklænger i
de andres; derfor maa Puslin-
gerne blive i Forstuen, om vi
ret skal faa „glædelig Jul.” Ja
rigtigt, kære gamle Ven! —
Tak!

Og nu tænker jeg paa alle jer
derovre i Kontorer og Butikker,
i Værksteder og Fabrikker, hvor-
dan kan I tænke at sige: „Vi
har ikke Tid for den store!” —
og derved bedrage eders egen
Sjæl med eders Travlhed? —
Jeg tænker paa jer, I Tusinder
af Farmere og Vindyrkere! Hvor
kan I ganske overhøre Juleklok-
kerne fra Herrens Hus, som dog
blev bygget for at bringe jer
„den store Glæde!” — Jeg tæn-
ker paa jer, I unge studerende,
Bankmænd og andre Bestillings-
mænd, hvor kan en eneste af jer
alene leve for Døgnets Glæder
og glemme Evigheds Glædes-
bud? — Jeg tænker paa dig,
som i Aar fik din Løn fordoblet.
Er det ikke en Tak værd til
alle gode Gavers Giver? — Og
paa dig, som just i Aar oplevede
en stor Sorg eller Skuffelse, be-
tænker du, at just den kalder dig
ind til Herrens Glæde? — Jeg
tænker paa de store Forskelle
blandt jer mellem fattig og rig,
husker I, at „den store Glæde”
kom til Jord for at udjævne det
smaa og samle jeres Tanker om
det store? — Jeg tænker paa
jer Titusinder af danske unge i
Vesterled, som de smaa, smud-
ge Syndeglæder er ude efter for
at lokke jer til det store Fald,
og beder jer fra fælles Moder:
Vend jert Sind til den store Glæ-
de i Jesus Kristus; alene i ham
er der Fremtid og Haab og Rig-
domslykke for eders Sjæle! —
Jeg tænker paa en halv Mill.
af smaa og store, et Danmark
bag Hav, som vi hver Spændag
beder for fra vor Prædikestol o
hver Dag i vort Kammer. Jeg
ville saa gerne, at vi tilsammen
kunde holde Julefest med Jes-
us, Julens Konge og bedste Gave
til os. — Og paa dig, som
intet Julebrev faar herfra, skriv
nu alligevel eet hjem for dette
her! — Jeg ønsker jer alle:
Glædelig Jul!

H. C. Vedsted,
Præst ved Garnisons Kirke.

EN NY SANG VED JULE- TRÆET.

Mel.: Et Kors det var det haarde
trange Leje.
Den første Julenat, ved Mid-
natstide,
Vor Jesus kom herved for os at
lide
Paa Jorden, lod sig af en Jom-
fru føde,
Han vilde frelse, ikke os for-
støde.

I Bethlehem, i Stalden var hans
Leje,
Den Kongesøn, som Himlen har
i Eje;
Det bedste Kongeslot var alt
for ringe
Til ham, som vilde Verden Frel-
se bringe.

Ved Juletræet skal vor Lovsang
lyde
Om dig, vor Frelser, vi i dig
os fryde;
Tak for det Lys, du tændte —
hvilken Lykke!
Ja, vore Lys deraf er kun en
Skygge.

O Herre, lad den rette Jule-
glæde
Indhulle os, og vær du selv til
Stede;
Lær os at prise dig for al din
Naade
Og altid lade dig for alting
raade.

Paa Jord der findes ej et Hjem
saa ringe,
At Jesus, Kongesønnen, ej vil
ginge
Derind og holde Jul med hver,
som beder
Og om den rette Juleglæde le-
der.

Gud, giv os Troen, lær os dig
at prise,
Og lad os ej vor Salighed for-
lise;
Nej, hjælp du os at holde Jul
heneden,
Saa Julen varer gennem Evig-
heden.
15. Dec., 1920. N. C. B.

NATIONAL LUTHERAN COUNCIL

afholdt sit Aarsmøde paa Edge-
water Beach Hotel i Chicago
Tirsdagen den 7. og Onsdagen
den 8. Dec. Det sædvanlige An-
tal lutherske Kirkesamfund var
repræsenterede med Undtagelse
af Iowa Synoden.

Formanden, Dr. H. G. Stub,
oplæste en Indberetning, der
overgaves til en Komite, bestaa-
ende af Formændene for de for-
skellige Kirkesamfund, til Over-
vejelse for at indbringe Forslag.
Generalsekretæren, Dr. Lau-
ritz Larsen, oplæste en lang, men
udmærket Rapport, der bl. a.
indeholdt Resultatet af hans Rejse
i Europa i afvigte Sommer. I
nævnte Rapport frembares paa
mesterlig Vis Tilstanden i den
lutherske Kirke i de forskellige
Lande i Europa, og det fremgik
heraf, at vi langtfra er færdige
med Hjælpen til vore Trøsfæl-
ler derovre. Hvis vi ikke ved-
bliver, vil det Arbejde, der un-
der Udholdenhed og Taalmodig-
hed er udført af vore „Com-
missioners” *) tildels være spildt.

Skønt Kassereren rapporterede
en Kassebeholdning af \$676,000,
blev det vedtaget, at Styrelsen
skulde henvende sig til de for-
skellige Samfunds Kirkeraad og
forsøge at sætte en Indsamling
i Gang for at faa \$1,250,000 i
1921; og dette i Betragtning af,
at vore „Commissioners”, før-
end den sidste Indsamling foreto-
ges, forlangte \$5,000,000 i fem
Aar, og tillige i Betragtning af,
at den reformerte Kirke tilbyder
Hjælp — ogsaa til Lutheranere
— paa en meget større Skala
for at øve Propaganda iblandt
dem — om end ikke direkte
saa dog indirekte.

Paa Grundlag af indhentede
Oplysninger havde man ment,
at det ikke vilde nytte at for-
anstalte en ny Indsamling af
brugt Tøj; men det fremhæves
stærkt, at de, som maatte
have brugt Tøj at undvære, vil-
de gøre vel i at sende til enhver
Tid, da det tiltrængtes lige saa
meget nu som tidligere. Dersom
derfor nogen har brugt Tøj, saa
skriv endelig til Kontoret i New
York: 437 Fifth Ave., New York,
og Underretning om, hvordan
hvortil man skal sende det, vil
med Taknemmelighed blive givet.
Lad os huske, at det, som det
hele gaar ud paa, er at lindre
Nøden — timelig set — saa
meget som muligt og tillige at

*) Dr. Moorhead og Prof.
Stolce.

hjælpe vore Trossøskende, saa de
ikke taber Modet; men at de
maa bevare vor dyrebare luther-
ske Kirke, saa de med os, og vi
med dem maa blive vor Verdens-
opgave — som Kirke — tro.
Det vedtoges ogsaa at søge
afholdt en fri, luthersk Konferen-
ce et eller andet Sted i Europa
under den amerikanske lutherske
Kirkes Ledelse.

Alt dette vil komme op til
nærmere Overvejelse ved Besty-
relsesmødet, som afholdes i New
York den 17. og 18. Jan., 1920.
Til Styrelsen valgtes følgende:
Formand: Dr. Lauritz Larsen.
Viceformand: Dr. C. H. L.
Schuette.

Sekretær: Dr. Petersen.
Kasserer: Hon. E. F. Ellert.
Finans-Sekretær: Pastor G.
L. Kieffer.
Dr. H. G. Stub.
Dr. F. H. Knubel.
Dr. Brandelle.
Dr. H. A. Weller.
Pastor I. Gertsen.
Det bemærkes, at Styrelsen
bestaar af 9 Medlemmer, Finans
Sekretæren henregnes til, hvad
man kalder „the officers” til
Forskel fra „the Executive Com-
mittee.” I. Gertsen.

FREDSFYRSTENDØMMET.

Biskop Brorson synger:

I denne søde Juletid
Tør man sig ret fornøjje
Og bruge al sin Kunst og Flid
Guds Naade at ophøje;
Ved ham, som blev i Krybben
lagt,
Vi vil af ganske Sjølemagt
I Aanden os forlyste;
Din Lov skal høres Frelsermand
Saa vidt og bredt i alle Land,
At Jorden den skal ryste.

Det er stærke Ord, men ikke
for stærke. Der kan ikke brugs
for stærke Udtryk for Jul-
ens Betydning.

Det er den Tid, alle fromme
Fædre i den gamle Pagt saa
fremad i mod med Haab om
Befrielse fra alt ondt og Del-
agtiggørelse i alt godt for Tid
og Evighed, og det er den Tid,
alle frelsesøgende Mennesker i
den nye Pagts Tid ser tilbage
til med Haab om fuld Frelse
for Tid og Evighed.

Julen er absolut Histori-
ens Midtpunkt. Hele den
civiliserede Verden regner jo alle
historiske Data fra før og efter
Kristi Fødsel.

Men lad os her ganske kort
fæste Opmærksomheden ved,
hvad Profeten Esajas siger i et
Ord, vi har som Lektie til Ju-
ledag.
Først siger han: „Et Barn er
os født, en Søn er os givet.”
Aah ja, der har ofte været
knyttet store Forhaabninger til
en nyfødt Søn, og de Sønnen,
som saa har faaet fremragende
Betydning for Hjem og Fædre-
land, deres Fødselsdag fejers af
mange.

Og een Tanke til: Blant de
mange, der fik fremragende Be-
tydning for Færeland og ud over
dets Grænser, spejdede man for-
gæves efter Fredsfyrsten.

Men der var tidligere spaaet
og af Gud givet Løfte om een
— siger og skriver een — i
hvem alle Jordens Slæg-
ter skulde velsignes. Og
nu siger Profeten Esajas: „Et
Barn er os født, en Søn er os
givet.” Det er ogsaa blot een,
han i Aanden ser, som var han
allerede nærværende — thi Guds
Løfte kan jo ikke fejle.

Og saa siger han videre: Fyr-
stendømmet skal være paa hans
Skulder.” Det er eet bestemt
Fyrstendømme, han ser, forskel-
ligt fra alle Fyrstendømmer i
Verden — Kejserdømmer, Konge-
dømmer, Hertugdømmer, Repu-
blikker!

Og efter at Profeten saa har
givet Sønnen de betydningsfulde
Navne: Under, Raadgiver, vel-
dig Gud, Evigheds Fader, kal-
der han ham sluttelig „Freds-
Fyrste” og føjer til: „For at
Fyrstendømmet maa blive stort,
og at der maa blive Fred uden
Ende” o. s. v.

Det er et Guds Ord, som ikke
endnu er gjort til Skamme. Det
er ikke lykkedes nogen anden
Fyrste eller nogen Regering at
oprette ubegrænset og varig
Fred.

Men, vil nogen sige, det er hel-
ler ikke endnu lykkedes Jesus
af Nazareth at oprette og op-
holde ubegrænset og varig Fred.
Nej! og jo!

Han har givet og giver Syn-
dere, som tror paa ham, Fred
med Gud i en god Samvittig-
hed, ubegrænset og varig Fred
i Forhold til Gud, og han har
stiftet Fred mellem Søskende af
fælles Tro.

Der kunde for Resten her i
dette Land, hvor der er Reli-
gionsfrihed, peges paa Fred mel-
lem Medlemmer af forskellige
Bekendelser i stor Udstrækning,
men det skal vi ikke her gaa
ind paa.

Men der er eet, vi maa lægge
Eftertryk paa, og det er, at Je-
sus kaldes „Fredsfyrste” og
„Raadgiver”. Saa vil vel in-
gen vente, at Freden skal strække
sig længere, end hans Raad
følges og hans Fyrstedømme
naar!

Jesus havde den hele Verden
for Øje som sit Fyrdstendømme,
da han sendte sine 12 Apost-
le ud paa deres Mission. Men
han fulgte ikke verdslige Fyr-
sters Maade at udbrede sit Ri-
ge paa.

Hele hans Erobringsstyrke var
de 12 Disciple, og deres Vaab-
en og Væрге var Evangeliet.
Han sagde til sine Udsendinge:
Gør dem til Disciple, idet I
døber dem, og idet I lærer dem.
Naar vi med nogen Ret og
Rimelighed skal tale om, hvor
vidt det er lykkedes Jesus at op-
rette og udbrede sit Fyrdstendømme,
saa maa vi aller-
først lægge Mærke til, at han a-
deles ingen tvinger ind
under sit Fyrdstendømme.

Der tales jo nok om „kristne
Nationer”, men om end Kri-
stendommen har sat sit Præg
paa saadanne Nationers Lovgiv-
ning og meget i deres Liv, saa
er det kun det lille Mindretal,
der har Jesus til stadig Raadgiver
og Fører.

Og lad os endnu omtale den
senere Tids Bestræbelser for
Verdensfred.

For det første maa bemærkes,
at det sikkert er Kristendom-
men, der er den bevægende
Kraft bag ved „League of Na-
tions” og andre Bevægelser med
varig Fred som Maal.

Men lige saa klart og be-
stemt kan det forudsiges, at
hvordan der end arbejdes, og
af hvem der end arbejdes for
Fred uden Ende, saa vil det ikke
lykkes, uden at den „Søn” Es-
sajas spaaede om, og hvis Fød-
sel vi fejrer i Julen, bliver Raad-
giveren og Førelsen i det, og
fuldtud vil Fyrdstendømmet
uden Ende aldrig blive oprettet,
før han bliver alt i alle.

Men Hovedsagen for mig er,
at jeg hører til Fredsriget, og
for dig, at du hører til det, og
saa at vi bruger „al vor Kunst
og Flid” for at vinde andre
for det. O, Gud, lad det stedse
lykkes bedre, at:

„Din Lov skal høres Frelser-
mand
Saa vidt og bredt i alle Land,
At Jorden den skal ryste.”

TIL JULEN 1920. (Af Chr. Enghauge.)

Mel.: Hvad er det godt at lande.
O, Julefest, du kære —
Velkommen hjertelig!
Guds Søn vil Frelser være
For baade mig og dig!
Som fattig Barn han kom herved
Fra Herlighed til Usselhed —
En Stald vor Fødestedet
For Himlens Kongesøn,
Og her han laa i dette Vraa
Paa Hø og Straa — dog lige fra
Han steg fra Kogesedet
Til Bod for Adams Køn.

I Davids By, den lille,
Der fødtes Syndres Ven
I Midnatstimens Stille —
For os han gav sig hen.